

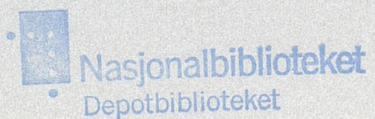
ALT OM MIN MOR

AV SAMUEL ADAMSON
BASERT PÅ EN FILM AV PEDRO ALMODÓVAR

Jeg fant dette gamle fotografiet av moren min i går kveld. Hun ser ung ut. Hun står foran et skur på en eller annen strand et eller annet sted, har på seg den store stråhatten. Smiler. Hun ser bare så høy ut. Jeg holder en knapp på meskalin. Dette bildet er som en reise til fortiden, til en tid da jeg ikke fantes. Men plutselig tar reisen slutt, fordi bildet er revet i to.

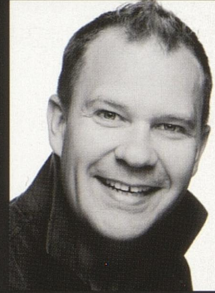
ESTEBAN

Nasjonalbiblioteket
Depotbiblioteket

Kjære publikum!

Å gi seg i kast med en så ikonisk historieforteller som Pedro Almodóvar, og attpåtil med en av hans sterkeste og mest personlige fortellinger kan virke avskrekkende på hvem som helst. Det gjorde det også på scenograf Thomas Bjørnager og meg selv, da vi begynte å leke med denne tanken flere år tilbake. Vi hadde nok heller ikke våget å gjøre det, hvis ikke Samuel Adamson hadde begynt, og skrevet sceneversjonen av filmen på en så vellykket måte.

Pedro Almodóvars gjennomgangstemaer har alltid interessert meg. Identitet, begjær, pasjon og familie behandlet i et skeivt landskap blant mennesker med ekstreme karaktertrekk, plassert i utfordrende situasjoner.

«Dette barnet må få vite alt!», sier søster Rosa før hun dør.

«Jo nærmere du kommer drømmebildet av deg selv, jo mer autentisk er du», påstår den plastisk opererte Agrado. Disse to uttalelsene har vært nøkkelsetninger for oss i arbeidet med denne forestillingen. Den ene søker etter den absolutte sannhet, den andre oppfinner seg selv og sin verden. De to sitatene kan nok virke som motsetninger, men i dette spennet er det vår heltinne. Manuela beveger seg i jakten på sin sønns far.

Rollene i *Alt om min mor* er besatt med et sterkt skuespillerlag, og ikke minst er det kvinneskjebnene som Almodóvar belyser sterkest. I likhet med ham vil vi også tilegne vår forestilling til alle skuespillerinner som har spilt skuespillerinner, til alle kvinner som spiller skuespill, til menn som spiller skuespill og blir kvinner, til alle mennesker som vil være mødre. Til våre mødre.

Velkommen i teatret

ALT OM MIN MOR

AV SAMUEL ADAMSON

BASERT PÅ EN FILM AV PEDRO ALMODÓVAR

OVERSETTER ERLEND SANDEM REGISSØR BJARTE HJELMELAND SCENOGRAF/KOSTYMEDESIGNER THOMAS BJØRNAGER

LYSDESIGNER TORKEL SKJÆRVEN MASKØR KATI SJØGREN DRAMATURG SOLRUN TOFT IVERSEN

MED MANUELA RAGNHILD GUDBRANDSEN ESTEBAN JØRGEN HAUSBERG NILSEN AGRADO FRODE WINTHER HUMA FRØYDIS ARMAND

ROSA IDA CECILIE KLEM ROSAS MOR KIRSTEN HOFSETH LOLA BJØRN WILLBERG ANDERSEN NINA CRUZ SIREN JØRGENSEN

MARIO DEL TORO - STANLEY JARL GOLI ISABEL/SYKEPLEIER, GYNEKOLOG VIBEKE FLESLAND HAVRE INSPISIEN, ALEX KARL BOMANN-LARSEN

ALICIA/SKUESPILLERINNE DORINA MARIE ELDØY-IVERSEN LEGE LARS JACOBSEN

STATISTER/SCENETEKNIKERE BJØRN RUNE LARSEN, KENNETH MACKINTOSH-LUND, CHRISTIAN ESKILDSEN, TOR ERIK SOLEM OG ERLEND WIIG HAUGE

SCENOGRAFASSISTENT NAGY FREDY AWAD ASSISTERENDE LYSDESIGNER MARTIN FLACK INSPISIEN STEN ARE FOGGE LYDTEKNIKER RUNE BJØRØY

REKVISITØR ESPEN RØEN/CATHRINE HOPSTOCK SCENETEKNISK ANSVARLIG FRANK STAVEM SUFFLØR NINA KOPPERDAL

TAKK TIL KRISTINE OPHEIM, STIAN TOFT OG ANE BERENTSEN

TEATERFORLAG NORDISKA STRAKOSCH TEATERFÖRLAG

DEKOR OG KOSTYMER ER PRODUSERT VED DEN NATIONALE SCENES VERKSTEDER

NORGESPREMIERE PÅ STORE SCENE TIRSDAG 3. MAI

Forestillingen varer i 2 timer og 40 minutter inkludert pause.

Det er ikke tillatt å fotografere eller gjøre lyd/video-opptak under forestillingen.

DER HELE VERDEN PASSER INN

- Hvis en nonne og en transseksuell først skulle få barn sammen, så er nok Barcelona den byen det ville skje i, smiler Antxon Gomez, art director for filmen *Alt om min mor*.

AV OLE KLEMSDAL. FOTO: FREDRIK ARFF.

Antxon Gomez sikter til forholdet mellom nonnen Rosa og transseksuelle Lola.

- Almodóvars karakterer er ekstreme, men samtidig er det en naturlighet ved dem og situasjonene de befinner seg i, som gjør at publikum aksepterer det. Og historien er en imitasjon av det virkelige livet i den katalanske hovedstaden.

PERSONLIGE STEDER

Gomez har bodd i Barcelona siden han kom hit som kjemistudent, men endte opp med å jobbe for TV og film. Han har vært art director for en rekke av Almodóvars filmer. *Alt om min mor* er den første og hittil eneste som er filmet i Barcelona. Han fikk i oppgave å velge ut stedene hvor handlingen foregår,

blant annet Medinaceli-plassen og Hospital del Mar.

- Jeg har et personlig forhold til alle stedene jeg valgte ut. Tidligere bodde jeg i en leilighet ved siden av Medinaceli-plassen, og Hospital del Mar er sykehuset min kone og jeg var på legek kontroll da vi ventet barn, forteller Gomez.

- Sykehuset ligger helt nede ved strandpromenaden. Pasientene, som kommer dit med sine små og store problemer, har en fantastisk utsikt til palmetrær og folk som koser seg på stranden - store kontraster. Og kontraster finner du også på kirkegården hvor Rosa blir gravlagt, Cementiri de Montjuic. Det er litt forunderlig at de døde menneskene får en så fantastisk utsikt, ler Gomez.

STOR ÅPENHET

- Passer du ikke inn ellers i verden så passer du nok inn i Barcelona, mener Vibeke Flesland Havre, skuespiller i DNS-versjonen av *Alt om min mor*. Hun har bodd og arbeidet som skuespiller i Barcelona i seks år, og synes byen er spesielt interessant i forhold til sammensetningen av så forskjellige mennesker som lever side om side.

-Det er veldig stor toleranse for forskjellige mennesker i Barcelona. På en og samme fest er det ikke unaturlig at det befinner seg en eldre mann, en transvestitt, en ung forretningskvinne og en tryllekunstner. Rosas åpenhet er symptomatisk for Barcelonas åpenhet, mener Flesland Havre.

Gomez er enig i dette og bekrefter at en av grunnene til at handlingen ble lagt til Barcelona var fordi innbyggerne er så tolerante overfor hverandres ulikheter. - Innbyggernes åpenhjertlige holdning bidrar til at vi tror på historien. Og Manuela trengte å frigjøre seg fra livet sitt i Madrid og den fortvilte situasjonen hun var i etter sønnens død- hun trengte Middelhavets lys.

- Samtidig som Barcelona er en internasjonal by får man en slags landsbyfølelse i Barcelona. Du kan gå gjennom en park en mandag formiddag og møte på en gammel dame på en av benkene, og hvis du kommer dit samme tid uken etter så sitter hun på akkurat samme stedet. Denne kombinasjonen gjør byen enestående, mener Antxon Gomez.

Hospital del Mar

Viola i baren Dry Martini

DEN «VIRKELIGE» AGRADO

- *Alt om min mor* er veldig realistisk om oss som elsker våre mødre. Mange kom til meg etterpå og undret seg over at jeg ikke ble tilbudt en rolle i filmen, sier den 74 år gamle Viola, som det sies er en av inspirasjonskildene til Alomodóvars skildringer av transseksuelle. Siden Viola som 17-åring flyttet fra Sevilla til Barcelona, har artisten stått på scenen som kvinne i utallige kabareter.

Hvorfor flyttet du til Barcelona?

- Fordi jeg elsket å synge og danse. Som liten gutt pleide jeg å høre på radio og danse til musikken. Jeg danset også i et lokalt show og ble oppdaget av noen som hadde en kabaret i Barcelona. De sa: «vi har et show som passer spesielt for deg...» På den tiden - under Franco-regimet - var det forbudt for menn å kle seg opp som kvinner, men politiet trodde jeg var kvinne.

- I dag er Barcelona i krise, men da jeg kom til Barcelona var det et 20-talls ulike kabaretforestillinger samtidig. *Nattens kabaret*, der jeg var stjerne, var mest populært. Salvador Dalí pleide å komme på showene mine og delte alltid en flaske champagne med meg etterpå, forteller Viola.

- På den tiden så jeg fantastisk ut, og menn var veldig betatt av meg. De pleide å kjøpe drinker til meg i baren etter jeg hadde gjort opptredener. Og de tilbød mye penger for å gå til sengs med meg. Jeg har hatt lykken med meg i livet, smiler Viola, blunker og lager trutmunn. 74-åringen opptrer fortsatt på nattklubber, og kommer hver kveld til baren Dry Martini for å selge roser og sin egen CD-plate *Viola*.

FORANDRET LIVET

- Mange mennesker jeg kjenner har blitt gjenfødt i Barcelona. Jeg er også veldig takknemlig overfor byen. Jeg tror Barcelona valgte meg - og nå er jeg gift med henne, sier den russisk-engelske poeten og filmskaperen Sairica Rose. Hun kom til Barcelona på en-to ukers ferie for åtte år siden og har ennå ikke reist fra byen.

- Barcelona har forandret livet mitt. Men skal du lykkes i denne byen må du tenke utenfor det normale. Du kan ikke bare forvente å få en godt betalt jobb. Jo mer ut over den normale boksen du tenker, jo større er sannsynligheten for at du vil lykkes her, mener Rose, som sier at hun selv har følt seg om en karakter i *Alt om min mor* etter at hun flyttet hit og nær sagt levde blant de prostituerte transvestittene og transseksuelle.

- Min første leilighet lå i en veldig tøff sidegate til La Rambla (red. hovedgaten i Barcelona) og de prostituerte beskyttet meg slik jeg kom meg sikkert inn i leilig-

heten min. Jeg hjalp også dem, hvis jeg oppdaget noen som truet dem. Jeg forsøkte dessuten å forstå hvem de var og hvorfor de var der, jeg hadde aldri møtt denne typen kvinner tidligere. På en måte er de veldig typisk for Barcelona, og den åpenheten byen har for at du kan forandre alt ved deg, hele din identitet: ditt navn, ditt kjønn, ja, alt.

En annen ting som jeg synes er spesielt interessant med Barcelona, er at unge kvinner trekkes mot kirken og blir nonner her. Og kirken og nonnene er fortsatt assosiert veldig mye med det gode i Barcelona. For eksempel går man til nonnene hvis man ikke har råd til å gi barna sine mat. Samtidig er det så åpent her i Barcelona, at det ikke er usannsynlig at en nonne og en transvestitt kan bli venner. Humanismen bringer dem sammen her i byen - polemikken er ikke så stor, slik at en prins og en fisker, en transvestitt og en nonne kunne gjerne delt en flaske vin på en bar, sier Sairica Rose.

Cementiri de Montjuic

A man in a brown jacket and light-colored pants stands on a balcony with an ornate metal railing. The scene is set at night in Barcelona, with warm streetlights illuminating the man and the surrounding architecture. The background shows a large, multi-story building with arched windows and a street with more lights.

La Rambla

KJÆRLIGHET GJØR ALT ROSA

- Jeg kom til Barcelona i 1977. Jeg reiste på ferie til Europa og hadde vært i både London, Paris og Roma. Egentlig likte jeg meg ikke i Barcelona. Jeg syntes byen var for mørk og skitten. Men jeg ble boende her på grunn av kjærlighet og da blir alt farget rosa. Kjærlighet til menneskene, til maten, til byen. Jeg tror ikke jeg kan bo i noen andre byer nå. - folkene i Barcelona er lykkelige - og de gjør meg lykkelig. Det er som å bo i en storby og en landsby på en og samme tid, sier kabaret- og dragartisten Ruben Cardoso. Han kom til Europa for å realisere seg som artist. I hjemlandet Argentina krevde foreldrene at han måtte ta skolegang og jobb i familiehotelet.

- Mine foreldre har aldri sett noen av mine show. De har vært på besøk i Barcelona, men min mor er en veldig streng katolikk, så hun ønsker ikke å se meg som artist. Min far er forresten veldig glad i tango, og da jeg var med i en tangoforestilling, som også turnerte i Argentina, kom han - men det er den eneste gangen han har sett meg.

- Jeg elsker å stå på scenen og være i direkte dialog med publikum. Showene jeg er med på er improvisasjon, og i sommerhalvåret kan jeg være med i tre ulike show på samme kveld, sier Ruben Cardoso.

HVA ER FORSKJELLEN PÅ MØDRE OG FEDRE?

I *Alt om min mor* hyller Pedro Almodóvar kvinnene og især mødrenes rolle. Samtidig handler historien også om lengselen etter en fraværende far. En lengsel som er så sterk at Esteban føler at halve livet mangler. Vi spurte 12 tilfeldige mennesker vi møtte på Plaza Catalonia i Barcelona en formiddag i mars om hva de mener er forskjellen på mødre og fedre.

AV OLE KLEMSDAL OG RICHARD LEGGOTT. FOTO: FREDRIK ARFF.

JULIA HINES TROZA - Selv om det er forskjeller så utfyller mors- og farsrollene hverandre. Jeg synes de begge er nødvendige. Kvinnen må selvsagt gi bryst, og hun er den viktigste for barnet den første tiden - både med mating og stemmebruken, mens faren er den som holder redet i stand og holder familien sammen. Samtidig har nok disse rollene forandret seg, og er mer flytende nå i vår moderne verden.

OLAGA SPAS - Jeg føler at i de tidlige månedene av et barns liv så er moren viktigere. Men jeg synes ikke det er viktig om det er kvinner eller menn som oppdrar et barn. Det viktige er at barnet har to som tar hånd om det. Om det er en mann eller kvinne, to kvinner eller to menn har ingen betydning. For en person har ikke nok ressurser til å ta hånd om et barn, man trenger minst å være to.

FROMCESC MASFERRER - Begge er viktige, både mor og far har sine bestemte roller, som endrer seg etter at barnet blir eldre.

OSCAR CHERREMOTOS - Jeg føler at ideene om foreldreskap er veldig personlig. Alt handler om hvordan omsorgspersonen bryr seg - uavhengig av kjønn. Noen døtre har veldig sterke bånd til fedrene og sønnene veldig sterke bånd til mødrene, men andre ganger er det helt motsatt. Det avhenger helt av hvordan relasjonene er innad i familien.

NURIA BACHILLER - For hver generasjon blir forskjellene mindre og mindre, og menn kan i grunnen erstatte morsfunksjonen med unntak av å amme. Det handler om å gi kjærlighet til barna. Og man trenger jo ikke mer enn en omsorgsperson, og hvorvidt det er en kvinne eller mann har ingen ting å si.

GEORGESSI FREU - Formen for kjærlighet en mor og en far gir til et barn er forskjellig. Det er helt fundamentalt å både ha en mor og en far, særlig i de tidlige årene. Og dette er årsaken til at et barn kan være glad - både å ha en mor og en far.

OMAR SOLERA - Hvis vi ser bort fra de biologisk forskjellene kan mors- og farsrollen være ganske like - det handler om hva man blir enige om. Og jeg tror det er bedre å ha en lykkelig mor eller en lykkelig far som eneforsørger, snarere enn å ha to foreldre som ikke har et bra ekteskap.

ANDREA MACH - Jeg synes morens oppgave er å gi kjærlighet, mens farens oppgave er å gi trygghet. Jentene må være mer knyttet til moren, mens sønnen må være mer knyttet til faren.

FAUSTO BERINI - Faren er mer ansvarlig for fysisk utvikling, mens moren er opptatt av emosjonell utvikling hos barnet.

ANNA SAHUN - Noe er forskjellig, en dyrisk forskjell som jeg ikke vet helt hvordan jeg skal forklare - men jeg har et eksempel: Både min mann og jeg er skuespillere. Når jeg er på jobb i teatret så tenker jeg på at jeg har et barn hele tiden, som om det er en forbin-

delse jeg ikke kan bryte. Min mann kan gå på jobb i teatret og fullstendig glemme at han i det hele tatt har barn.

MARIANNA ESPI - Hver gang noe skjer i familien, har moren min en mening og faren min en annen. Og de er alltid veldig forskjellige. Og det er en god ting, for det hjelper meg å forstå at det alltid vil finnes ulike oppfattelser av samme sak, noe som gir meg mulighet til å danne min egen mening.

EDUARDO PLANELLS - Før et barn kan gå har moren en mer aktiv rolle enn faren, men etter det er det ingen forskjell i det hele tatt.

FAUSTO BERINI

JULIA HINES PROZA

OMAR SOLERA

MARIANNA ESPI

ANDREA MACH

FROMCESC MASFERRER

ANNA SAHUN

GEORGESSI FREU

OSCAR HERREMOTOS

NURIA BACHILLER

EVVARDO PLANELLS

OLAGA SPAS

Barcelona? Jeg spyttet på Barcelona: Et fristed for dragqueens og det er det. Og gatene her? Horer. Transehorer. Og nå dragsene, og de dreper trafikken for horer og transer. Klokka tre om morran ser horestrøket ut som et teparty, for dragqueens! Tror dere ikke jeg ser dere? En kvinne er sitt hår, sine negler, og sine lepper som hun kan bitche med. Meg... Med meg får du det autentiske. Jeg heter Agrado. Det betyr «nyttelse». Som noen av dere der ute allerede vet så lever jeg opp til navnet mitt. Se godt på kroppen min. Se. Jeg er mitt eget prosjekt. Disse her, puppa mine, to perfekte eksemplarer kjøpt i Paris...

AGRADO

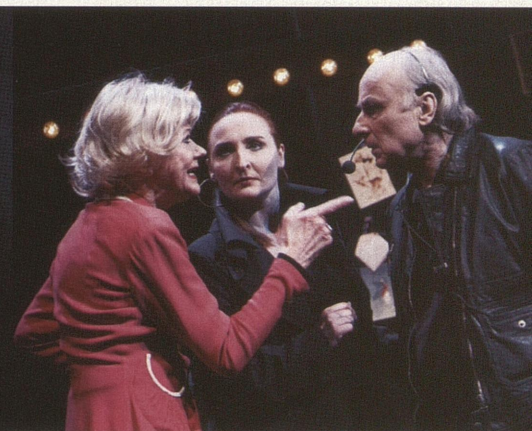

Til Bette Davis, Gena Rowlands, Romy Schneider, til alle skuespillerinner som har spilt skuespillerinner, til alle kvinner som spiller skuespill, til menn som spiller skuespill og blir kvinner, til alle mennesker som vil være mødre. Til min mor.

ALMODÓVAR'S DEDIKASJON

BETTE DAVIS

(05.04.1908-06.10.1989) begynte som off-broadway skuespiller i 1923, Broadwaydebut i 1929 og fikk sin første kontrakt med Universal Studios i 1930. Hun opplevde stor suksess på slutten av 30-tallet, og fikk Oscar for rollene sine i *Dangerous* (1935) og *Jezebel* (1938). Men hun er kanskje mest kjent for sin rolle som Margo Channing i filmen *Alt om Eva* (1950), som var en av inspirasjonskildene til Pedro Almodóvar da han skrev *Alt om min mor*. Hun spilte i tilsammen 101 filmer i løpet av sin nær 50 år lange karriere.

GENA ROWLANDS

(09.06.1930) begynte karrieren sin på Broadway og har siden jobbet både for TV og film. Hun er mest kjent for samarbeidet med ektemann John Cassavetes. Sammen lagde de ti filmer, og blant dem ble

hun nominert til Oscar for prestasjonene i *Gloria* og *A Women Under The Influence*. Rowland har vunnet tre Emmy-priser og to Golden Globe.

ROMY SCHNEIDER

(23.09.1938-29.05.1982) var en tysk filmskuespillerinne. Hun debuterte i 1953 med *Wenn der weiße Flieder wieder blüht* (*When the White Lilacs Bloom Again*). Hun er kanskje mest kjent for rollen sin i Orson Welles *The Trial* (1962) basert på Franz Kafkas roman med samme navn. I 1984 ble prisen Prix Romy Schneider etablert - en prestisjepris for unge skuespillerinner i den franske filmbransjen, et vitnemål på hennes viktige posisjon i bransjen.

ALT OM EVA (ALL ABOUT EVE) er en amerikansk dramafilm fra 1950 regissert og skrevet av Joseph L.

Mankiewicz og produsert av 20th Century Fox. I hovedrollene spiller blant andre Bette Davis og Anne Baxter. Filmen handler om en ung og tilsynelatende uskyldig kvinne (Eva) som innnyder seg med eldre og berømt skuespillerinne. Filmen ble hyllet av kritikerne da den ble sluppet i 1950. Den ble også nominert til 14 Oscar, der den vant seks, inkludert Oscar for beste film. Nå regnes filmen som en klassiker og er nummer 28 på Det amerikanske filminstituttets liste over 100 beste amerikanske filmer. (Kilde: Wikipedia)

EN SPORVOGN TIL BEGJÆR (A STREETCAR NAMED DESIRE)

er et av Tennessee Williams mest kjente skuespill og ble også en av de mest populære filmer på 1950-tallet med Vivien Leigh og Marlon Brando i hovedrollene. DNS iscenesatte stykket så sent som i 2010, og da ble styk-

ket presentert på følgende måte: *En sporvogn til Begjær* er et intenst psykologisk drama som har gått sin seiersgang på teater-scener verden over. Blanche kommer uventet på besøk til sin søster Stella, som bor i svært enkle kår sammen med sin mann Stanley. For overklassekvinnen Blanche blir dette et brutalt møte med virkeligheten. Hun har mistet "alt", både hjemmet, jobben og mannen, og flytter nå inn i søsteren og svogerens trange leilighet. Stella og Stanley har et helt spesielt forhold, som veksler mellom kjønns-kamp og heftig kjærlighet. Nevrotiske Blanche har problemer med å forholde seg til sin svoger som ofte oppfører seg som en villmann. Samtidig lar Blanche seg fascinere av Stanleys sex appeal, som hun skjønner også er grunnen til at Stella er så avhengig av mannen. Blanche

har derimot en svært skitten hemmelighet å skjule bak all glamouren, og Stanley er flinkere til å gjennomskue henne enn hva hun tror.

TRUMAN GARCÍA CAPOTE

(30.09.1924-25.08.1984) var en amerikansk forfatter av sakprosa, fortellinger, noveller og skuespill som senere er blitt regnet som litterære klassikere. Hans mest kjente verker er boken *In Cold Blood* fra 1965 og novellen *Breakfast at Tiffany's* fra 1958. Omkring 20 filmer og TV-dramaer er produsert på bakgrunn av Capotes litterære verker. Omslagsfotoet til *Music for Chameleons* var kontroversielt ved at det både uttrykte en barnlig naivitet og uskyld, men også en voldsom erotisk aggresivitet.

BLODSBRYLLUP (fra 1933), av den spanske dikteren, drama-

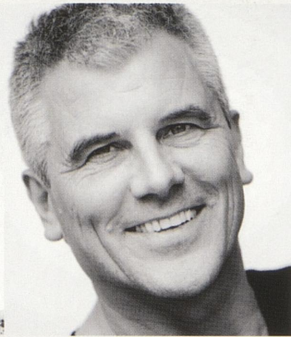
tikeren, maleren, pianisten og komponisten **FEDERICO GARCÍA LORCA** (05.06.1898-19.08.1936), har sine røtter i antikk tragedietradisjon. Lorca risser opp en klassisk konflikt mellom individ og samfunn, mellom begjær og plikt, mellom liv og død - og om sorgen ved å gravlegge en sønn og om erkjennelsen om at slekten ikke føres videre. Det handler om en kvinne og to menn, en uløselig og lidenskapelig splittelse, iscenesatt på brudens bryllupsdag. Med det andalusiske landskapet som bakteppe utspiller det seg en kamp, ikke bare mellom menn, men mellom det realistiske og det oversanselige, det poetiske og det prosaiske, mellom det som var og det som er, og mellom samfunnets skjøre barriere og naturens uopphørlige urkraft.

JØRGEN HAUSBERG NILSEN

IDA CECILIE KLEM

JARL GOLI

FRØYDIS ARMAND

LARS JACOBSEN

VIBEKE FLESLAND HAVRE

BAK SCENEN

BJARTE HJELMELAND

- regissør

Bjarte Hjelmeland er både skuespiller, regissør og teatersjef ved Den Nationale Scene. Bjarte har vært ansatt ved Nationaltheatret siden 1992. I tillegg til mange store roller ved Nationaltheatret har han gjestespilt ved de fleste norske teatre, og under sin teatersjefsperiode her på teatret har han spilt i de kritikerroste publikumsfavorittene *Mascarade* (2009) av Ludvig Holberg og musikalkomedien *La Cage aux Folles* (2010/11) Ved Den Nationale Scene har han regissert forestillingene *Vaginamonologene* av Eve Ensler i 2000, *Novecento* av Alessandro Baricco i 2003 og *Kunst* av Yasmina Reza i 2008/2010.

THOMAS BJØRNAGER

- scenograf og kostymedesigner

Thomas Bjørnager er utdannet arkitekt ved Det Kongelige Kunstakademis Arkitektskole i Danmark (1998). Han har jobbet som scenograf ved de fleste teatre i Danmark og en rekke her i Norge hvor han i januar 2012 overtar som sjef ved Teatret Vårt, regi-onteatret i Møre og Romsdal. Han har tidligere arbeidet med Bjarte Hjelmeland på en rekke forestillinger. Han mottok Årets Reumert 2005 (dansk teaterpris) som beste scenograf. Han er kjent for sin sceniske oppfinnsomhet og originalitet.

SAMUEL ADAMSON debuterte som dramatiker med stykket *Clocks and Whistles* i 1996. Siden har han skrevet en rekke skuespill, som har blitt oppført blant annet på Royal National Theatre, Old Vic og Bush Theatre. Adamson har også laget egne versjoner av flere av Ibsens skuespill, både *Et dukkehjem* og *Samfunnets støtter*. Han tilpasset Alt om min mor til scenen i 2007. Den første oppføringen av stykket på The Old Vic i London var en stor suksess. Stykket har siden blitt oppført både i Sverige, Danmark, Australia og USA. Samuel Adamson er opprinnelig fra Australia, men har bodd og arbeidet i Storbritannia siden 1991.

PEDRO ALMODÓVAR er en spansk filmregissør og manusforfatter. Han er kjent for å fortelle spanske hverdagshistorier med bisarre innslag og rollefigurer på en varm, underholdende, sensuell og rytmisk måte. Han reiste til Madrid som 16-åring. Franco hadde stengt filmskolen, men Almodóvar kjøpte et 8-millimeterkamera med lønnen fra det spanske televerket, og skrev og lagde film og teater på fritiden. Han slo gjennom i 1980 med *Pepi, Luci, Bom - and other Girls from the Heap* - som kom samtidig med innføring av demokrati i Spania. Han har siden laget en rekke klassikere deriblant *Alt om min mor*, som mottok Oscar for beste utenlandske film i 2000.

DORINA MARIE ELDØY-IVERSEN

RAGNHILD GUDBRANDSEN

FRODE WINTHER

SIREN JØRGENSEN

BJØRN WILLBERG ANDERSEN

KARL BOMANN-LARSEN

KIRSTEN HOFSETH

RIKT OG VARIERT ENSEMBLE

Ensemblet på *Alt om min mor* består av både en debutant, velkjente DNS-ansikter og gamle kjenninger som publikum får et gledelig gjensyn med.

Debutanten er **JØRGEN HAUSBERG NILSEN** som hadde en av hovedrollene i den kritikerroste og prisbelønte ungdomsfilmen *Vegas* (2009). Jørgen går til vanlig på dramalinjen ved Fyllingsdalen Videregående Skole, som har fostret mange av tidens lokale skuespillertalenter. **IDA CECILIE KLEM** DNS-debuterte i *Peder Påske* i februar i år, og følger nå opp med den viktige rollen som Rosa.

I kategorien «gamle kjenninger» hører både Jarl Goli og Frøydis Armand til. Det er ikke alle som vet at «den evige Portveien 2 onkel», **JARL GOLI**, er utdannet skuespiller og like få vet kanskje at han debuterte som skuespiller her på DNS i 1981 i stykket *John Gabriel Borkman* av Henrik Ibsen. Han arbeidet som skuespiller ved DNS fram til 1983 og jobbet siden i NRK. I

den senere tiden har han spilt i flere TV-serier, blant annet NRK-serien *Taxi*. Endelig spiller bergenser **FRØYDIS ARMAND** på DNS igjen. Hun har siden debutert i *Gengangere* av Henrik Ibsen i 1972 vært skuespiller ved Nationaltheatret. Hun har dessuten medvirket i flere filmer og TV-serier. Sist hun spilte på DNS var i Jon Fosses *Skuggar* da Nationaltheatret gjestet med forestillingen under Festspillene i 2006.

Resten av ensemblet er alle etter hvert velkjente DNS-skuespillere. **LARS JACOBSEN** returnerte til teatret med *La Cage aux Folles* høsten 2010, men han var en del av ensemblet i årene 2002-04. **VIBEKE FLESLAND HAVRE** debuterte på DNS i *Mascarade* av Ludvig Holberg i 2009, og har siden vært en del av ensemblet.

Før hun ble det var hun i flere år skuespiller nettopp i Barcelona. **DORINA MARIE ELDØY-IVERSEN** har også spilt i flere DNS-produksjoner siden «DNS-starten» med *Les Misérables* i 2008.

RAGNHILD GUDBRANDSEN har hatt en rekke store roller på DNS, både i komedier som *Begrav meg i Bergen* (2007) av Gunnar Staalesen og *Hedda Gabler* (2009) av Henrik Ibsen, men gjør nå sin største og mest krevende rolle. **FRODE WINTHER** har også en rekke store roller bak seg, ikke minst som Stanley i *En sporvogn til Begjær* i 2009. I tillegg spilte han rollen som Schumann i filmen *Nokas* fra 2010. **SIREN JØRGENSEN** har også mange sentrale roller bak seg på DNS, innen både drama og komedie, blant annet

i *Og aldri skal vi skiljast* (2009-10) av Jon Fosse og *Peder Påske* (2011) av Gunnar Staalesen. Siren fikk dessuten Publikumsprisen til Bergen Teaterforening i 2009. **BJØRN WILLBERG ANDERSEN** er en av de mest kjente blant DNS sine skuespillere. I høst og vinter spilte han i tospann med teatersjef Bjarte Hjelmeland i *La Cage aux Folles* (2010/11) og han er ikke minst kjent for sin tolkning av Gunnar Staalesens Varg Veum både i radioteatret og på scenen i *Falne engler* i 2006.

KARL BOMANN-LARSEN og **KIRSTEN HOFSETH** er blant DNS sine veteraner, og sist spilte de i det sterke dramaet *Tilbaketog fra Moskva* på Lille Scene i 2010.

Les mer om alle skuespillerne på www.dns.no

Stolt sponsor av mangfoldet

DnB NOR ser det som en viktig oppgave å samarbeide med norsk kulturliv, idrett og utvalgte organisasjoner både lokalt og nasjonalt.

DnB NOR
Bank fra A til Å

AS DEN NATIONALE SCENE
Pb 78, Sentrum, 5803 Bergen
Telefon 55 60 70 80
www.dns.no

Ansvarlig utgiver
BJARTE HJELMELAND
Redaktør
OLE KLEMSDAL
I redaksjonen
RICHARD LEGGOTT, FREDRIK ARFF,
SOLRUN TOFT IVERSEN, LYDIA EIDSNES,
VIBEKE FLESLAND HAVRE
OG OLE FRIELE JR.
Foto og portrettfoto
FREDRIK ARFF
Grafisk utforming
TRINE + KIM DESIGNSTUDIO
Trykk
SCANNER GRAFISK

PROGRAM NR. 4
Kr. 30,-

Scandic NEPTUN DRIBNOR Bergens *22* Tidende